

Zürich, 30 septembrie 2007

Ewald Frank

Planul pe care El l-a făcut pentru tine și pentru mine este de a fi răstignit împreună cu El. Aceasta este Galateni 2.20: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc...dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu*”. Dragi frați și surori, noi nu vrem doar să citim și să vorbim despre asta, ci trebuie ca aceasta să devină o realitate în viața noastră. Să fie cu adevărat așa: să fim răstigniți împreună cu Hristos și să putem cânta și mărturisi că voia mea aparține Dumnezeului meu, fără o voie și o cale proprie.

Vreau să vă salut pe toți și să vă urez „bine ați venit” în Numele DOMNULUI. Suntem mulțumitori pentru faptul că DOMNUL cheamă din toate popoarele, limbile și națiunile. Îi salutăm pe toți cei care ascultă și care, poate, văd. Suntem legați unii cu alții în DOMNUL cu toți cei ce cred Cuvântul ceasului, cu cei care cred și primesc promisiunile pentru acest timp. Am de transmis salutări din Filipine și, în special, din Indonezia.

Este a doua oară când trăiesc un astfel de lucru. Prima dată s-a întâmplat cu mulți ani în urmă, într-un oraș din Mexic, împreună cu fratele Menhert cu care eram într-o călătorie. Deodată, camera începuse să se miște, eu am privit pe fereastră în direcția aeroportului și lămpile de pe stradă se balansau la stânga și la dreapta. Pentru noi a fost ceva mare! Ne legănam odată cu clădirea. Nu era o problemă directă. Dar același lucru l-am trăit pe 13 septembrie, în Sumatra. Am trăit pe viu toate cele trei cutremure de pământ și, deodată, fratele Octavius, mi-a spus în hotelul Tiarra din Sumatra: „frate Frank, privește spre tavan!”. Un lampadar, cam la un metru înălțime, se balansa într-o parte și alta. Noi am trăit asta în direct.

Atunci m-am dus cu gândul la cuvântul DOMNULUI din Matei 24: „*când veți vedea că toate acestea se vor întâmpla*”. El vorbea despre războaie, și noi le-am văzut. Vorbea despre foamete și noi am văzut toate aceste lucruri, chiar și diferitele evenimente ale timpului, până la cutremurele de pământ, și le-am putut trăi. Nu ar trebui ca aceste lucruri să ne trezească și să ne aducă din nou în fața ochilor ce a spus DOMNUL: „*când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, ridicați-vă capetele, căci răscumpărarea voastră se apropie*” ?

Apoi, fratele Graf a vorbit deja despre asta. V-am spus-o și eu și scrie și în noua scrisoare circulară. Avem traducerea Menge pe care am parcurs-o de la primul până la ultimul verset. Am depus toate eforturile și am folosit tot timpul pe care îl aveam la dispoziție în două luni pentru a o citi verset cu verset și pentru a scoate toate remarcile diferite, lăsând doar Cuvântul lui Dumnezeu în forma lui originală. Am luat și alte traduceri, cea din Zurich, Schlachter, Elberfelder, diferite traduceri pe care le avem în germană și le-am consultat. Acolo, unele cuvinte au fost redatate pentru a alege gândul

cel mai bun și cel mai apropiat de gândul lui Dumnezeu. Azi avem 250 de exemplare la noi și vrem să vă dăm fiecăruia un exemplar, bineînțeles, tuturor celor care înțeleg germana.

În ce privește claritatea și limbajul, din cele 31 de versiuni germane, aceasta atinge, după părerea mea, miezul și esența gândului lui Dumnezeu mai bine decât toate. Menge a fost un om întors la Dumnezeu, a avut o trăire de mântuire, a avut o legătură directă cu DOMNUL. Atât cât i-a fost dat, el a tradus Scriptura. Voi ați auzit cum fratele Graf a citit din cea mai actuală traducere a Bibliei în care Cuvântul lui Dumnezeu nu mai este în forma lui originală.

Este o durere să vezi ce se face cu sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu și cum au fost traduse în diferite moduri anumite versete biblice. Cea mai gravă eroare o găsim în traducerea *King James*, în engleză, și în mai multe traduceri franceze și în alte traduceri. Sunt traduceri care conduc cititorul spre învățătura Trinității. *King James* este cea mai citită versiune a Bibliei în limba engleză de pe tot pământul. Toată lumea vorbitoare de engleză citește traducerea *King James*.

În Efeseni 3.14 și 15 nu scrie ca în Biblia noastră. Vă citesc din traducerea noastră: „*Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui DOMNULUI nostru Isus Hristos, din care își trage numele orice paternitate, în ceruri și pe pământ*”. Aici, traducerea *King James* spune: „*din care își trage numele orice familie în cer și pe pământ*”. Și în Biblia în franceză se spune același lucru. Din acest verset s-a interpretat că în ceruri este o familie. Ei au început să scrie și să spună că această familie a început cu Tatăl, apoi cu Fiul, și este întregită de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, după care familia s-a lărgit prin crearea îngerilor. Tot ce s-a scris despre această familie a fost din cauză că o traducere nu a atins esența gândului lui Dumnezeu. Este vorba despre paternitate, nu despre o familie. Dumnezeu a devenit Tatăl nostru. Și aici se spune: „*din care își trage numele*”. Și DOMNUL spune: „*am făcut Numele Tău cunoscut celor pe care mi i-ai dat din lume*”.

Menționez asta doar pentru a vă arăta ce durere simt când noi stăm înaintea oamenilor în întreaga lume și predicăm Cuvântul, iar ei spun: „da, numai că aici scrie asta!”. Puteți să verificați și să vedeți că nici chiar în cele mai actuale ediții nu mai scrie în Iov 19.25: „*Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește*”, ci „*Eu știu că Avocatul meu trăiește*”. Despre ce era vorba în situația lui Iov? „*Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și chiar dacă mi se va nimici pielea, îl voi vedea totuși pe Dumnezeu*”.

Există unele traduceri în care au fost strecurate în mod voit gândurile oamenilor în gândul și Cuvântul lui Dumnezeu, iar traducerea nu a fost făcută în frică de Dumnezeu, neavând cunoștința și descoperirea gândului lui Dumnezeu cum a fost în intenția originală și cum a avut loc.

Traducerea din 1531 pe care o avem la Zurich este tradusă absolut corect. „*Să nu fierbi iedul câtă vreme sugă de la mama lui.*” Azi scrie: „*să nu fierbi iedul în laptele mamei lui*”. Câtă vreme încă sugă, nu trebuie fiert. Acesta este gândul original. Dacă v-aș enumera câte versete au fost răsucite și interpretate în așa fel încât traducerea nu mai este exactă, poate atunci mă veți înțelege.

Chemarea și trimiterea mea sună așa: „te voi trimite din oraș în oraș ca să predici Cuvântul Meu!”. Pentru mine, cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Și acest Cuvânt sfânt trebuie predicat cât mai aproape de textul original. Pentru aceasta este nevoie de călăuzirea și descoperirea Duhului Sfânt. Nu vrem să intrăm aici în aceste detalii, dar menționez asta pentru că am citit despre Iordan într-o carte. Și știți de ce am folosit izvorul Iordanului? Pentru că întregul Israel trăiește și depinde de acest izvor al Iordanului. Nu există decât un izvor de viață pentru tot Israelul: izvorul Iordanului. Toată țara lui Israel depinde de acest izvor care curge și alimentează toată țara.

Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a pus pe inimă să ne rugăm îndeosebi pentru Israel în acest timp decisiv în care ne găsim. Nu spun asta pentru a critica, ci doar pentru că scrie pe internet. Vaticanul vrea să aibă dreptul total asupra odăii de sus, de pe muntele Sion. Și asta mă deranjează. Odaia de sus este acel loc în care a avut loc revărsarea Duhului Sfânt. Toți care am fost de mai multe ori în Israel știm cum rezonază acea cameră atunci când se vorbește și se cântă în ea. În nicio sală din Israel cântările nu rezonază așa ca în această sală de pe muntele Sionului unde Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul Său. Iar acum, această odaie de sus trebuie să îi aparțină Vaticanului. Eu nu vreau să văd asta, ci vreau ca DOMNUL să intervină înainte, să facă dreptate, iar Biserica să fie desăvârșită și DOMNUL să se întoarcă la Israel cum a promis-o în Cuvântul Lui.

Fratele Graf a citit acest cuvânt cunoscut din Matei 13. Poate asta își are locul aici...Notăți-vă datele referitoare la viitoarea călătorie în Israel: din 5 până în 15 mai 2008. Bine... Am citit din Matei 13. Aici, în v. 34, DOMNUL nostru amintește ce e scris în Psalmul 118.2, că El va vorbi în pilde. Asta a avut loc aici. El a vorbit în pilde mulțimii, după care scrie în v. 35: „*Ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul: „Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii”*”.

Apoi, DOMNUL a continuat să vorbească, iar când a ajuns la finalul cuvântării, i-a întrebat pe ucenici în 51: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri? – „Da, DOAMNE”, I-au răspuns ei. Și El le-a zis: „De aceea orice cărturar, care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar, care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi”*”.

Prin harul lui Dumnezeu, suntem conduși în tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Și dacă ne gândim la diferitele versete biblice, lucru pe care trebuie să îl facem, de exemplu, în Romani 8, ne este arătat ce a avut loc pentru noi din partea lui Dumnezeu. „*Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte...i-a și chemat*”. Romani 8.29,30: „*i-a și proslăvit*”. Apoi, Pavel vorbește în epistola lui: „*dezbrăcați-vă de omul cel vechi și îmbrăcați-vă în omul cel nou, făcut după asemănarea lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul*”. Apoi suntem conduși spre ascultarea de credință și astfel avem harul să știm că în ciuda faptului că suntem născuți din nou și că am trăit înnoirea prin Duhul lui Dumnezeu, tot ce mai aparține încă de natura omului vechi trebuie dezbrăcat, noi trebuie să ne dezbrăcăm de tot ce vine din omul cel vechi, chiar dacă a avut loc nașterea din nou și înnoirea. Pavel vorbește unor oameni care erau născuți din nou și spune că trebuie să ne dezbrăcăm de tot ce nu poate rezista înaintea lui Dumnezeu.

Aici, în Efeseni 4.22, avem descrierea lucrurilor care trebuie să aibă loc și cum trebuie să arate. În v. 22: „*cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul*”. Iubiți frați și surori, dragi prieteni, am spus deseori că noi suntem născuți din nou prin sămânța care nu poate putrezi a Cuvântului lui Dumnezeu. Așa cum DOMNUL și Răscumpărătorul nostru era Cuvântul devenit trup, Cuvântul pe care l-am primit în noi se manifestă, căci Cuvântul este o sămânță divină. Din acest motiv, DOMNUL nostru este numit „*Sămânța*”, Sămânța care trebuia să vină prin femeie pentru a zdrobi capul Diavolului. De la început erau deja două soiuri de sămânță. Dacă suntem sămânța divină, noi avem Cuvântul Său, Cuvântul lui Dumnezeu în inima noastră.

Noi am făcut comparația asta destul de des: așa cum Maria nu a cunoscut niciun bărbat, ci era fecioară – traducerea nouă spune „femeie tânără”, nu fecioară, dar este o diferență ca de la cer la pământ între femeie tânără și fecioară, dar teologii au interpretat astfel și spun că au dreptul să facă din fecioară o femeie tânără. Nu, nu, nu!

Imaginați-vă: frica de Dumnezeu a părăsit inimile oamenilor. Din acest motiv Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru scumpul și sfântul lui Cuvânt în forma lui originală. Voi știți că Duhul lui Dumnezeu ne conduce în tot adevărul. Pot să vină traducerile cum vor ele, Duhul lui Dumnezeu ne va conduce din claritate în claritate, din adevăr în adevăr, în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar pentru a mai arăta încă o dată asta, așa cum Maria era fecioară și așa cum Israel după întoarcerea din robie în Țara Făgăduită a fost numit de două ori „*fecioară*” în Ieremia, „*fecioara lui Israel*”...

În timpul când Israel se întoarce, adică acum, acum când Israel este adunat de peste tot, puteți citi toți în prorocul Ieremia 31, unde este scris începând cu v. 4: „*Te voi așeza din nou, și vei fi așezată din nou, fecioara lui Israel*”.

Putem citi mai departe să vedem cum este folosit acest cuvânt „*fecioară*”. Asta se referă la vremea în care noi trăim acum când Israel se reîntoarce. Apoi, foarte repede, mergem la Apocalipsa 14. Aici, cei 144 000 din toate semințiile lui Israel, sunt prezentați ca „*fecioare*”. Adică nu au cunoscut nici un bărbat, nu s-au întinat cu vreo teologie sau vreo interpretare, nu au fost atrași undeva, ci au așteptat până a venit ceasul lor pentru a fi chemați să revină acasă, până când va începe slujba celor doi proroci. Ei au rămas curați, sunt verguri și Îl urmează pe Miel oriunde merge El.

Același lucru are loc și în cazul fecioarelor înțelepte din Matei 25. Ele sunt chemate afară, se întorc la Cuvântul adevărat. Așa cum Israel a revenit din toate neamurile în Țara Făgăduită, noi revenim la Cuvântul Făgăduit pentru această vreme. Aceasta este marea diferență între fecioarele înțelepte și fecioarele nechibzuite. Cele nechibzuite au ungera, vindecarea divină, minuni, carismatică, dar nu au Cuvântul, Sămânța Originală. Și asta face diferența. Fecioarele înțelepte nu s-au întinat, nu au comis curvie spirituală și religioasă. Ele nu interpretează nimic, ci rămân în Cuvântul original, inițial, de la început. Nu interpretează nimic, nu explică nimic, ci resping orice explicație, interpretare și orice argument în Numele DOMNULUI.

Noi am revenit și suntem chemați să revenim la ascultarea de credință. Încă o comparație pentru a vedea aceasta: vrem să mergem în 1 Samuel pentru a arăta că putem

fi de părerea că am împlinit tot ce a cerut DOMNUL, fără să fie așa. În 1 Samuel 15, citim din v. 1: „*Samuel a zis lui Saul: „Pe mine m-a trimis DOMNUL să te ung împărat peste poporul Lui, peste Israel: „Ascultă dar ce zice DOMNUL’ ”*”. Aici se spune ceva pe un ton insistent: „Ascultă, supune-te poruncii DOMNULUI în mod precis!” Așa cum a fost dată porunca, așa de exact trebuie să o îndeplinești, cum a rostit-o și dat-o DOMNUL. Continuăm cu v. 10 din același capitol: „*DOMNUL a vorbit lui Samuel, și i-a zis: „Îmi pare rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate de la Mine și nu păzește cuvintele Mele’. Samuel s-a mâhnit și toată noaptea a strigat către DOMNUL’ ”*”. [În germană, „el se întoarce de la ascultare și nu păzește cuvintele Mele, se depărtează de Mine”] V. 13: „*Samuel s-a dus la Saul, și Saul i-a zis: „Fii binecuvântat de DOMNUL! Am păzit Cuvântul DOMNULUI’ ”* [în germană: am îndeplinit porunca DOMNULUI]. Saul era convins de el însuși. Era convins că a îndeplinit exact porunca DOMNULUI, că a împlinit Cuvântul DOMNULUI. Îl întâlnește pe Samuel și chiar îi spune: „*Fii binecuvântat de DOMNUL! Am păzit Cuvântul DOMNULUI! Am împlinit porunca DOMNULUI!’ ”*”.

El nu a împlinit cu exactitate Cuvântul, ci doar parțial, pe jumătate. El s-a gândit în sine că poate păstra ceva pentru el ca să le aducă ca jertfă DOMNULUI. Știți voi ce mă atinge în legătură cu această împrejurare ciudată? Dacă am pune întrebarea tuturor evangheliștilor și carismaticilor de azi: „Ați împlinit voi porunca misionară din Matei 28, din Marcu 16, din Luca 24, din Ioan 21? Ați împlinit cu exactitate Cuvântul lui Dumnezeu, porunca misionară?”. Vă spun că 99% vor veni și vor spune: „da, noi am păzit porunca misionară!”. Au păzit-o ei? Nu. Ei au înțeles greșit, au răstălmăcit și, astfel, au dus omenirea în rătăcire cu porunca misionară pe care nu au executat-o în mod corect.

Ați înțeles voi cu toții? Este foarte important. Se poate să ai impresia că ai păzit Cuvântul lui Dumnezeu, că l-ai pus în practică. Nu, nicidecum. Cine e într-adevăr cel care a păzit Cuvântul DOMNULUI? Petru, Filip, Pavel și toți acești bărbați ai primului ceas. Ei au primit descoperirea că în Matei 28 nu este vorba despre o formulă sau despre titluri pe care le pronunță un demnitar religios care își îndeplinește slujba, ci e vorba despre Numele noului legământ în care Dumnezeu s-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt. Când DOMNUL a spus: „mergeți în toate lumea, învățați toate neamurile ce v-am poruncit și botezați-i în Numele Meu”. În germană scrie ca în textul original. „În Numele Meu.” Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt! Noi știm că Tată, Fiu și Duh Sfânt sunt denumiri. Era vorba despre nume. Și în ce-l privește pe fratele Branham, el trebuia să execute în mod precis porunca misionară. În zilele lui Pavel era vorba despre botezul în Numele DOMNULUI Isus Hristos.

Repet: dacă azi am pune întrebarea acestor mari oameni, mari personalități, dacă au îndeplinit porunca misionară, atunci ei îți vor răspunde cu convingere. Ei îți vor vorbi despre Marcu 16, despre minuni și semne care au avut loc în slujba lor. Nimeni să nu creadă că e critică, dar vă întreb: cine nu dorește minuni și semne? Dar nu este decât confirmarea predicării Cuvântului lui Dumnezeu, nu o legitimare a persoanei care poartă Cuvântul, ci Dumnezeu nu confirmă decât Cuvântul Său în cei care cred ce a spus El și ce a promis.

Pentru a fi mai clar, în 1 Samuel 15.19 scrie: „*Pentru ce n-ai ascultat glasul DOMNULUI (de ce nu ai îndeplinit porunca DOMNULUI)?’ ”*. Pentru ce a fost schimbat

totul în decursul istoriei Bisericii? Într-o zi, DOMNUL va pune întrebarea: „de ce nu ați ascultat vocea Mea, voi care ați avut semne și minuni dovedite, de ce nu ați îndeplinit porunca Mea așa cum au îndeplinit-o Petru, Pavel, de ce nu ați făcut-o? De ce nu ați folosit Numele Meu pentru botez? Voi l-ați refuzat! Voi l-ați folosit pentru semne și minuni, prorocii, dar ați refuzat să fiți botezați în Numele Meu”. El chiar i-a spus lui Samuel: „Fii binecuvântat de DOMNUL! Am păzit Cuvântul DOMNULUI care mi-a fost adresat!”. Asta a fost aprecierea lui despre ce a făcut, dar Dumnezeu vedea lucrurile cu totul diferit. „De ce nu ai ascultat Vocea Mea, de ce nu ai ascultat vocea DOMNULUI?”

Insist încă o dată, și pun această întrebare: cine îndeplinește azi porunca misionară așa cum a fost în Faptele Apostolilor 2, în ziua întemeierii Bisericii noului legământ, când s-a spus: „pocățiți-vă și fiecare să fie botezat în Numele DOMNULUI Isus Hristos, confirmând astfel că ați experimentat iertarea păcatelor voastre”? Marcu 16.16: „*cine crede și se botează va fi mântuit!*”. Poți să spui de 100 de ori „eu cred”. Dar DOMNUL spune că cel care crede și se botează, acela va fi mântuit. Atunci nimeni nu are dreptul să-și ia o pernă și să continue să doarmă. Trebuie să se trezească și să recunoască cât de important este să fii ascultător, să le ai pe cele două: ascultarea de credință.

Vom citi din epistola lui Iacov ceva minunat. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și asta i-a fost socotită ca neprihănire în acel moment. Avraam nu a trebuit să aștepte până ce DOMNUL îi va da o promisiune. Nu, ci chiar în acel moment, DOMNUL i-a dat lui Avraam promisiunea că în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului, „*cel ce te va binecuvânta, va fi binecuvântat, pe cel ce te va blestema, îl voi blestema*”. În același moment!

Dragi frați și surori, Avraam a primit promisiunile lui Dumnezeu. Spiritual vorbind, frați și surori, noi suntem sămânța lui Avraam. Cine citește Galateni 3 va vedea că Isus Hristos este numit „sămânța lui Avraam” și că și noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori cu Hristos. De ce a spus DOMNUL nostru la botez: „*Se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit!*”? Ioan nu a vrut să Îl boteze pe DOMNUL nostru și i-a spus: „*eu trebuie să fiu botezat de Tine!*”. Răspunsul a urmat: „*Trebuie să împlinim toată dreptatea!*”.

Haideți să citim din 1 Samuel 15. 22, 23, și DOMNUL Dumnezeu să producă în noi efectul credinței, ascultarea de credință, prin harul Lui: „*Samuel a zis: „Îi plac DOMNULUI mai mult arderile de tot și jertfele decât ascultarea de glasul DOMNULUI? Ascultarea face mai mult decât jertfele, și păzirea Cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor. Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimii. Fiindcă ai lepădat Cuvântul DOMNULUI, te leapădă și El ca împărat*”. Cel care respinge Cuvântul și porunca DOMNULUI, acela îl nesocotește pe DOMNUL, și el va fi lepădat de DOMNUL.

Credeți că este ușor pentru DOMNUL să spună, conform Matei 7.21-23: „*Depărtați-vă de Mine, voi, lucrători ai fărădelegii!*”? După ce ei au înșirat toată lista: nu am făcut noi în Numele Tău? Nu am făcut noi totul, minuni, semne, prorocii, totul?”. Iar DOMNUL va trebui să răspundă: „*Depărtați-vă de la Mine, voi lucrători ai fărădelegii!*”. Am făcut cu durere în inimă această comparație. De ce? Pentru că toți

acești mari evangheliști din America nu ar fi avut niciodată o slujbă, dacă Dumnezeu nu l-ar fi trimis pe fratele Branham cu o chemare, cu o însărcinare specială și cu o răspundere.

În secolul XX nu a fost decât o trimitere originală. Ați primit scrisoarea circulară? Păcat. Unii au primit-o deja, alții o vor primi numai mâine sau zilele următoare. Scriu acolo că împreună cu o chemare și o trimitere legată de istoria planului mântuirii există o mare responsabilitate. Am scris despre ce responsabilitate au avut diferiți oameni ai lui Dumnezeu în vremea lor. Am ajuns și la fratele Branham care, în secolul XX, a avut o chemare, o trimitere și o răspundere înaintea lui Dumnezeu ca nimeni altul.

În momentul când i-a fost dată chemarea divină – și voi cunoașteți experiențele supranaturale pe care le-a avut acest om al lui Dumnezeu. El putea da mărturie și putea spune: „mama mea mi-a spus că timp de două ore de la nașterea mea, stâlpul de foc care intrase pe fereastră, a stat deasupra mea”. Și toți cei care erau prezenți, mama, bunica, au văzut stâlpul de foc deasupra fratelui Branham, timp de două ore de la nașterea lui. Și își spuneau unii altora: „ce va fi cu acest copil?”.

Dumnezeu a pus o chemare în viața lui, iar cel care citește în Ieremia 1 constată că „*deja din pântecul mamei tale te-am hotărât să fii proroc al neamurilor*”. Există chemări, trimiteri, însărcinări divine, și ferice de omul care respectă și poate accepta ce a promis Dumnezeu și a făcut El prin harul Său.

O exprim încă o dată cu durere: toți acești mari evangheliști își zidesc propria împărăție în Împărăția lui Dumnezeu. Datorită lucrurilor pe care le-au trăit într-una din adunările fratelui Branham în lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu pe care au văzut-o, au primit curaj și inspirație și au început slujba lor. Prin propriile slujbe, ei au împiedicat poporul să ia parte la ce făcea Dumnezeu prin slujba fratelui Branham și l-au împiedicat să primească mesajul divin pe care îl avea de adus. Ce e important este să le pui întrebarea tuturor acestor mari evangheliști: „ați îndeplinit voi porunca misionară din Matei 28, Marcu 16, Luca 24, Ioan 21?”. Răspunsul lor va fi: „bineînțeles, noi am făcut asta!”. Dar nu e așa. Conform Cuvântului, voi nu ați făcut-o.

Trebuie ca odată pentru totdeauna să ne privim în față și să ne întrebăm: „de ce a trimis Dumnezeu ultimul mesaj?”. Nu pentru a-l disprețui, nu pentru a fi zidite biserici proprii sau centre misionare, ci a fost trimis pentru a fi adus întregii omeniri într-o claritate precum cristalul, în forma în care era la început, fără interpretări, ca poporul lui Dumnezeu să fie informat despre ce ne-a promis Dumnezeu pentru acest timp.

Fac și remarca următoare, și vă rog să mă scuzați. Când am fost în S.U.A., în Dallas, Texas, am fost în casa lui Gordon Lindsay, în acel mare centru misionar mondial. Sora Lindsay, născută Schimpf, care a participat la toate adunările, stătea pe platformă cu soțul ei când fratele Branham predica în anii '47, '48, '49, ea a văzut tot ce se derula în slujba fratelui Branham. Voi ați citit scrisoarea circulară în care am prezentat fotografia cu ea. Eu am întrebat-o: „ce însemnătate are pentru dumneavoastră slujba fratelui Branham?”. Ea a tăcut. Apoi a spus: „el a fost unul dintre mulții evangheliști”. Nu. Nu a fost unul între mai mulți. Ioan Botezătorul nu a fost unul dintre alții, nici Petru, nici Pavel, nici Ioan de pe insula Patmos. Au fost oameni deosebiți pe care Dumnezeu i-a folosit în vremea lor și le-a dat o slujbă în legătură cu istoria

mântuirii. Trebuie să recunoaștem asta, nu să îi considerăm ca fiind niște slujitori ca toți ceilalți, printre toți ceilalți.

Am fost și în casa lui Oral Roberts din Tulsa, Oklahoma. El are un centru de dimensiunea unui cartier, a unui oraș, cu tot ce vă puteți imagina. Are un spital personal și o universitate privată. Are un turn în care a fost prevăzut ca oamenii să se roage 24 ore din 24 pentru trezire. Când am ajuns acolo, ușa era deja închisă, timpul trecuse, iar persoanei care era responsabil nu i-am putut adresa niciun cuvânt. Nu spun asta ca să critic, ci o spun cu durere. Toate aceste personalități au atras poporul lui Dumnezeu în spatele propriei lor persoane și l-au împiedicat să aibă parte de ce a promis Dumnezeu și de ce vroia să facă prin slujba fratelui Branham și, astfel, și-au zidit propria împărăție în împărăția lui Dumnezeu.

Iubiți frați și surori, eu nu vreau să merg prea departe. Nu o spun cu mânie interioară, ci cu durere. Acum noi avem același lucru în cadrul Mesajului. Avem exact același lucru. Cu trei zile în urmă, fratele Schmidt mi-a arătat scrisoarea unui frate din Rusia care a mers dintr-o biserică a Mesajului la alta și nu a găsit nicăieri adevăratul Mesaj divin al ceasului. A mers la Grodno unde l-a întâlnit pe fratele nostru și astfel a ascultat Cuvântul lui Dumnezeu în forma originală. Acest frate scrie cu recunoștință că a trecut de la o adunare la alta până a găsit Biserica DOMNULUI.

Între noi nu există un cult al unui om, ci un respect sfânt pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru slujba pe care DOMNUL a trimis-o. Noi nu avem nimic de-a face cu cultul unui om. Eu am scris-o în scrisoarea circulară că așa cum nu am interpretat niciodată un verset biblic, la fel nu am interpretat niciodată un citat din fratele Branham. Las totul așa cum este scris, cum a fost formulat, cum a fost spus. Las totul în mâinile lui Dumnezeu. Un lucru îmi este clar pentru totdeauna: Cuvântul și Mesajul sunt în acord total. Dumnezeu nu trece peste ce a spus, nu ia înapoi nimic din ce a spus, nimic nu trebuie retras, nici adăugat.

Acum este vorba despre aducerea Bisericii la ascultarea de credință. Deci, neascultarea este asemănătoare vrăjitoriei și închinării la idoli. La ce bun toate jertfele pe care le facem dacă continuăm cu neascultarea, respingând și nepăzind Cuvântul? Ascultarea este porunca acestui ceas! În 1 Samuel 15. 26 scrie: *„Samuel a zis lui Saul: „Nu mă voi întoarce cu tine: fiindcă ai lepădat Cuvântul DOMNULUI, și DOMNUL te leapădă, ca să nu mai fii împărat peste Israel”*”.

Am făcut deseori comparația cu Avraam. Avraam nu a crezut doar, ci era ascultător și păzea ce i-a poruncit DOMNUL. Credința este un lucru, a crede este un lucru. Noi suntem recunoscători DOMNULUI pentru credință, dar după asta trebuie să urmeze ascultarea, ca să fim aduși la ascultarea de credință, căci credința și ascultarea merg împreună. Geneza 22 – voi cunoașteți toți Sfânta Scriptură – v. 1 și 2: *„Ia-ți fiul și du-te în țara Moria pe care ți-o voi arăta”*. Avraam venea din Ur, din Haldeea, din partea cealaltă a fluviului Eufrat, chiar acolo unde acesta se varsă în Golful Persic. Avraam s-a pus pe drum fără a ști măcar unde este Moria. A pornit la drum fără să știe unde se află locul, dar în credință și ascultare a plecat și a ajuns la locul pe care DOMNUL i-l arătase.

Trebuie să spunem și asta în acest loc: același loc în care Avraam l-a jertfit pe Isaac, a devenit locul pe care a fost ridicată casa DOMNULUI. Pe locul unde era casa

DOMNULUI fusese în trecut aria lui Ornan. Acolo, îngerul DOMNULUI stătea între cer și pământ și i-a dat porunca lui David în legătură cu ce urma să aibă loc.

Frați și surori, a fi ascultător înseamnă foarte mult. Dumnezeu răsplătește ascultarea. O putem citi în Geneza 22. 1,2: „du-te pe muntele pe care ți-l voi arăta”. 2 Cronici 3.1 „aici e Templul, aici e Moria, aici va fi construit Templul”. 1 Cronici 21 – David a răscumpărat acea arie a lui Ornan și a spus în cap. 22.1: „Aici trebuie să fie casa DOMNULUI”. Avraam, David, apoi Solomon și tot ce ține de asta a zidit Templul pe locul în care Avraam l-a adus jertfă pe fiul său, Isaac.

Din acest motiv, Iacov aduce vorba despre ce a făcut Avraam odinioară în ascultare de credință. Credința nu e suficientă, ci ea trebuie legată de faptă, de împlinire. Iacov 2.19: „*Tu crezi că Dumnezeu este unul*”. Asta este în regulă. „*Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică?*”. Acum urmează dovezile pe care omul lui Dumnezeu ni le arată pentru a ne dovedi că este zadarnic. „*Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită*”. Credința devine desăvârșită prin fapte, prin practicarea celor spuse și poruncite de DOMNUL. Închipuiți-vă ce urmează.

V. 23: „*Astfel s-a împlinit Scriptura care spune: ,Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit neprihănire’; și el a fost numit ,prietenul lui Dumnezeu*”. Nu doar credința. Credința era prețioasă și din prima zi i-a fost socotită ca neprihănire pentru că DOMNUL personal i-a vorbit. Din primul moment când Dumnezeu vorbește cu tine și mine personal, atunci credința e o credință vie. Nu crezi pentru că mai crede cineva, ci pentru că DOMNUL a vorbit cu tine. Tu crezi că promisiunile sunt valabile pentru tine personal și că ție ți le-a făcut Dumnezeu și ți le-a adresat personal. Așa citim aici că Scriptura s-a împlinit: „*Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și asta i-a fost socotită neprihănire și a fost numit ,prietenul lui Dumnezeu*”.

Dragi frați și surori, să facem un sumar al celor spuse. Să luăm două versete pentru acest rezumat, în ce privește această temă. Evrei 10 a fost citit atât de des. Evrei 10, începând cu v. 36: „*Căci aveți nevoie de răbdare ca după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpătați ce v-a fost făgăduit*”. Saul credea, era convins că a împlinit voia lui Dumnezeu, era convins și l-a întâmpinat pe prorocul pe care Dumnezeu l-a trimis, cu cuvântul: „*Fii binecuvântat, am împlinit și am păzit toată voia DOMNULUI!*”.

Am citit că numai după ce am împlinit voia lui Dumnezeu, după ce am făcut ce ne-a poruncit DOMNUL. Asta ne aduce la Iacov 5 unde se vorbește de mai multe ori despre revenirea DOMNULUI, iar în v. 7 se vorbește despre răbdare. Iubiți frați și surori, deja Pavel și apostolii au așteptat întoarcerea DOMNULUI. Și oamenii lui Dumnezeu care au trăit în trecut, în special de la Reformă încoace, au așteptat revenirea DOMNULUI. Citatul cel mai cunoscut este cel al lui Martin Luther: „*dacă aș ști că DOMNUL vine mâine, azi aș planta un copac*”. În legătură cu revenirea DOMNULUI, același Martin Luther a spus că așa cum cele trei zile ale lui Iona nu au fost întregi, tot așa nu se vor încheia cei două mii de ani până la revenirea DOMNULUI Isus Hristos.

Putem merge la John Wesley și alte persoane. Am citit astea în week-endul trecut. Wesley, un predicator plin de focul trezirii, un predicator al trezirii. Despre fratele lui, Charles, se spune că a compus cântări care vorbesc, în marea lor majoritate, despre revenirea DOMNULUI Isus Hristos. Până săptămâna trecută am știut că el a compus cântări, dar nu știam că el a compus 6000 de cântări în timpul trezirii.

Iubiți frați și surori, îmi doresc un timp de trezire, ca Duhul lui Dumnezeu să acționeze din nou. Ce s-a întâmplat în trecut avea o mare importanță pentru cei ce trăiau atunci, în diferitele epoci. Cunoașteți relatarea fratelui Branham despre trezirea din Țara Galilor, când acea delegație din SUA a ajuns în Anglia. Ei au întâlnit primul polițist și l-au întrebat unde este trezirea din Țara Galilor. Polițistul a spus: „Priviți-mă, eu sunt o parte din această trezire”. Da. „Eu sunt acea trezire.” Toți trebuie să fim cuprinși de Dumnezeu. Dumnezeu își va încorona lucrarea. Biruința lui Dumnezeu se va manifesta. Mesajul va fi confirmat. Dumnezeu l-a trimis și obiectivul acestei treziri, al acestui mesaj, va fi manifestat.

Iacov 5.7: *„Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea DOMNULUI”*. Da, fiți răbdători. Poate veți spune: „frate Frank, noi venim la Zürich de aproape 40 de ani sub predicare, și de la început am auzit că întoarcerea DOMNULUI Isus Hristos e aproape”. Nu vă faceți griji. Credeți, fiți ascultători, aveți răbdare, perseverați până se împlinesc. Aici, apostolul Iacov a folosit exemplul plugarului care trebuie să aștepte cu răbdare până când roadele sunt coapte. El nu poate să înceapă să adune secerișul dacă nu a sosit încă timpul. Dumnezeu nu vine niciodată prea târziu. La timpul potrivit va avea loc.

Cum am și menționat, noi vedem semnele timpului, am văzut că Israel a fost adunat, am văzut că toți ceilalți copaci au înflorit. Am văzut că după Al Doilea Război Mondial, în 1946, 1947, 1948, toți care erau sub mandat britanic și-au primit independența. Toți au devenit neutri, au devenit state independente, începând cu India, Pakistan și toate celelalte popoare. De aceea este scris că atunci când vedem smochinul și toți ceilalți copaci...! Mulțumiri lui Dumnezeu pentru sfântul Său Cuvânt, pentru Cuvântul Lui exact. Așa vedem că toate aceste lucruri se împlinesc în fața ochilor noștri. Există o țară în Africa care își sărbătorește a 50-a aniversare a independenței. Israelul își va sărbători cei 60 ani de existență. DOMNUL a spus: *„când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se...”*. Apoi a spus: *„adevărat vă spun că atunci când veți vedea că smochinul aduce rod, vă spun că acea generație nu va trece până se vor împlini toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”*. Așa spune DOMNUL nostru.

Iubiți frați și surori, noi credem ce a spus DOMNUL. Și dacă mai e un an sau doi care vor mai trece, nu știu. Mi-aș fi dorit ca să se fi petrecut deja. Mie mi-a ajuns deja. Aș vrea să spun „la revedere” acestui pământ, dar nu fără voi, nu fără voi. V-am spus asta aici de multe ori: atunci când am făcut acel jurământ DOMNULUI în 1966 când am început slujba, predicasem deja de 15 ani și munceam în același timp, și astfel a început slujba în lumea întreagă. Eu am făcut cu adevărat acest jurământ înaintea DOMNULUI, ca El să mă păzească să nu spun niciodată vreun lucru care să nu poată rezista înaintea Lui, să mă păstreze în Cuvântul Lui, să mă țină sub călăuzirea Duhului Sfânt.

Îi mulțumesc DOMNULUI că a făcut-o și o va face în toată veșnicia. Nu cred că Isaia sau unul din proroci a adus vreun amestec. Eu cred că a fost Cuvântul lui Dumnezeu și numai Cuvântul lui Dumnezeu de fiecare dată în gura prorocilor. Preoții au fost cei care au răstălmăcit, dar prorocii au fost aceia care au adus adevăratul Cuvântul lui Dumnezeu ca „așa vorbește DOMNUL”. Un proroc aduce pe „așa vorbește DOMNUL”. Repet: i-am spus DOMNULUI ca pe toți cei care ascultă Cuvântul din gura mea să îi vad în slavă, că vreau să îi vad la El în slavă.

Eu nu trebuie să mă forțez, ci cred din toată inima că voi, toți cei de aici, care ați primit în voi prin credință Cuvântul lui Dumnezeu, voi care știți că Dumnezeu este Cel care dă făgăduința și El este Cel care o împlinește. Va împlini Dumnezeu Cuvântul în cei care îl disprețuiesc, care nu-l bagă în seamă și nici măcar nu se gândesc la ce a promis El pentru acest timp? Nu. Dumnezeu este cu cei care îl cred, se supun, care fac în ascultare ce ne-a poruncit El. Împreună noi vom fi la DOMNUL. Fiți răbdători, fraților, nu până la următoarea trezire, ci până la revenirea DOMNULUI!

Toți știm că revenirea lui Isus Hristos este mai aproape decât acum 40 de ani. Știți că fratele Branham a așteptat această revenire. Toți oamenii lui Dumnezeu erau convinși că El se întoarce, iar noi suntem convinși că El revine în timpul nostru. El revine în timpul nostru. Noi suntem generația care vede și trăiește Cuvântul profetic împlinit în întregime, prin harul lui Dumnezeu. Am spus-o și în Sumatra, atunci când a avut loc acel cutremur de pământ. Acesta a avut loc la 600 km de locul unde eram. El și-a produs efectul, s-a simțit și în împrejurimi. Putem spune cu toții că ceea ce spune Scriptura se împlinește înaintea ochilor noștri. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că a împlinit Cuvântul Lui, că ne-a trimis un proroc, iar cel care primește un proroc pe care îl trimite Dumnezeu, îl primește pe Cel care l-a trimis. Astfel se împlinește: „*cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă*”. Se împlinește: „*cine are urechi să audă ce zice Bisericii Duhul*”. Se împlinește: „ferice de ochii voștri că văd, de urechile voastre că aud, de inimile voastre pentru că cred și au primit Cuvântul descoperit”

Iubiți frați și surori, acestea sunt realități divine. Noi trăim în împărăția lui Dumnezeu, în realitatea divină a chemării afară și pregătirii Bisericii Mirese a DOMNULUI Isus Hristos. Perseverati, aveți răbdare, căci nu e în zadar. Dar uniți cu credința fapta, să le avem pe ambele, iubiți-vă unii pe alții, iubiți-L pe DOMNUL și astfel El își va încheia lucrarea. În primul rând, să ne iubim unii pe alții. A LUI să fie slava în toată veșnicia! Amin. Ne ridicăm pentru rugăciune. Cântăm *Numai să crezi*.